

lende og uberegnelig Soldning? Denne Sum vil naturligvis ikke kunne komme til Anvendelse, naar vedkommende Minister ikke vil, men det hele, man kan bevirke ved at udtemme Summen, er, at hvis man fik en Minister, som vilde gennemføre den attraaede Reform, saa var han ude af Stand dertil, fordi Bevillingen var strøgen. Da jeg puffer at faae Reformen gennemført, kan jeg ikke Andet end beklage Forslaget, men jeg smigrer mig ikke med, at mine Ord i faa Henseende ville faae nogen anden Betydning end at blive en Indsigelse mod Udvalgets forfærdte Optraeden.

Dr. B. Jensen: Jeg ønskede at sige et Par Ord om Undringsforslaget under Nr. 114 om Udgivelse af en Statistik over Danmark. Som det vil ses, har hverken Ordføreren for Fleertallet eller for Mindretallet kunnet slutte sig til Forslaget, og Følgen deraf har været, at man i Udvalget har fundet det naturligt, at En fra hver Side af dem, der mente, at man burde bevilge den omtalte Sum, sagde nogle Ord denne Sag betræffende. Jeg tror ikke, at der er nogen Uenighed i Udvalget om, at Arbeidet i og for sig vil være gavnligt og afhjælpe et Savn, men Ordførerne mene, at dette naturligt afhjælpes ved at henvise Sagen til det statistiske Bureau. Vi, der have tiltraadt Forslaget, ere af en anden Mening, og det af to Grunde. For det Første, fordi vi nære Frygt for, at hvis man henviser Sagen til det statistiske Bureau, vil enten dette Bureaus Arbejder komme til at lide derunder, eller ogsaa vil Bærkets Udgivelse blive stude ud i en ubestemt Fremtid, og for det Andet, fordi vi finde, der er Anledning til at støtte et Foretagende, hvor, som i dette Tilfælde, to Videnskabsmænd slutte sig sammen, ikke for at skaffe sig personlige Fordele, — thi jeg tror ikke, at dette Bærk vil bringe saadanne, — men af Interesse for Videnskaben, for at fremme Udgivelsen af et saadant Bærk. Det forekommer mig derfor naturligt, at man støtter disse Videnskabsmænd. De have fremlagt den Plan, de agte at følge, og man har Garanti for, at denne Plan vil blive fulgt; de have dernæst sikret sig den nødvendige Assistance, og Alt det falder bort, naar Sagen henvises til statistisk Bureau. Jeg tillader mig altsaa at anbefale, at man giver Bevillingen paa den Maade, som den erede Minister har ønsket.

G. Petersen: Det glæder mig at se den Maade, hvorpaa Ministerens Aanmodning i Undringsforslaget under Nr. 80 med Hensyn til Organiskolen i Staarup er bleven modtagen af Udvalget. Jeg har havt Leilighed til personlig at undersøge disse Forhold, og jeg kan forsikre, at det er en aldeles nødvendig Udgift; men jeg haaber i ethvert Fald, at denne Anbefaling vil blive overflødig, da hele Udvalget har tiltraadt Forslaget. — Derimod forundrer det mig meget, at

Forslaget under Nr. 79 med Hensyn til Understøttelse af Elever paa private Seminarier, kun er tiltraadt af Udvalgets Flertal. Efter den Erfaring, jeg har med Hensyn til Seminarierne i min Nærhed, tror jeg egentlig ikke, at Statsseminarierne interessere sig videre for at faae mange Elever; de føre et mere indadvendt indre Liv og have aldeles ingen Interesse deraf. Efter den Erfaring, jeg har, sker der aldrig nogen Henvendelse til de mere udbredte Blade om at omtale disse Seminarier. Der fremkommer ingen Bekjendtgørelser om, naar Udgangsprøven holdes — jeg tror dog, at de ere uberettigede til at bekjendtgjøre dette, og de kunne altsaa i faa Henseende være undskyldte — medens private Skoler, som kun støttes ved egen Hjælp, gjøre alt Muligt for at offentliggjøre, baade naar der er Udgangsprøve, og Udbyttet af deres Aarsarbejde; medens de i trykte Meddelelser fremstille Alt dette, ser man aldrig noget Saadant fra Statsseminarier. Det er en aldeles luftet Bog for det store Publikum, hvorledes de arbeide, hvad der virkes, og hvorledes Forholdene stille sig der. Det er derfor paa en Maade meget unaturligt at give Statsseminarierne altsor store Tilskud til fattige Elever og at paatvinge dem et stort Elevental. Der er jo et fast ansat Personale, hvem det er det Samme, enten der er faa eller mange Elever, og det er derfor naturligt og tilgiveligt, om ikke saadanne Ansirengelser vises fra Bestyrelsens Side, som derimod ere aldeles naturlige hos dem, der ere henviste til kun at have Fortjeneste ved et stort og godt Besøg. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale Undringsforslaget under Nr. 79, saaledes at i det Mindste Halvdelen af de Midler, der gives til fattige Elever ved Seminarierne, maa komme de private Seminarier til Gode, særlig da det ogsaa tillige er blevet oplyst, at i det Mindste lige saa Mange søge private Seminarier som Statsseminarierne.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Det første Undringsforslag angaar Tilskuddet til Universitetet. Det vil være i Grindring, at dette Tilskud ifjor efter Forhandlinger i Fællesudvalget blev fastsat til 150,000 Kr., og jeg er ved at bestemme Tilskuddets Størrelse iaar gaaet ud fra den samme Betragtning, hvorfra man gik ud ifjor, nemlig at der skulde fastsættes et Tilskud, som vel ikke nstagtig dækkede den Underbalance, der vil fremkomme, men som dog omtrentlig vilde dække den. Jeg antager derfor, at man vil blive staaende ved Konsekvensen af, hvad der blev vedtaget ifjor, og jeg skal derfor holde paa de 100,000 Kr., som jeg har foreslaaet. Jeg skal ikke paa Ny oprisste Grindringen om, hvorledes Universitetet i en lang Narrække er blevet behandlet, og hvorledes den Underbalance, hvorfra det nu lider, er kommen frem; det antager jeg et